

Τί είναι η πραότητα και ποιά είναι η «γη» που κληρονομούν οι πραείς;- Γέρων Ιωσήφ Βατοπαιδινός († 2009)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#)

Η πραότητα, ως χαρακτηριστικό, είναι προϊόν της ενέργειας του Αγίου Πνεύματος. Πηγή και ρίζα της είναι η ταπείνωση. Είναι και αυτή ένα θείο γνώρισμα, αφού ο «ταπεινός τη καρδία» Κύριός μας είναι ταυτόχρονα και πράος, αφού προβάλλει περισσότερο την πραότητα από την ταπείνωση. Το σώμα είναι η ταπείνωση και η σκιά του σώματος η πραότητα. Ποτέ δεν ακούστηκε ταπεινός να είναι οργίλος ή οργίλος να είναι ταπεινός.

Αν ερευνήσουμε την πανσωστική πρόνοια του Θεού για τα κτίσματά του, και ειδικά για τον άνθρωπο, θα διαπιστώσουμε ότι ο πρακτικός τρόπος που επικοινωνεί ο Θεός με αυτά, είναι η απέ-ραντη πραότητα, αυτή που χαρακτηρίζει τη γνήσια πατρική ιδιότητα.

Δεν είναι η πραότητα του Θεού μαζί με τη θεοπρεπή ακινησία της ταπεινώσεώς του, που συνεχί-ζει την πατρική κηδεμονία και πρόνοια παρά το ότι εμείς αθετούμε τις εντολές, τον προκαλούμε και τον παροργίζουμε;

Η φύση και θέση της πραότητας είναι η βάση της προσωπικότητας. Δίκαια λέγεται ότι ο Θεός «διδάξει πραείς οδούς αυτού» και «μακάριοι οι πραείς ότι αυτοί κληρονομήσουσι την γην» (Ματθ.5,5). Ποιά άραγε είναι αυτή η «γη», που ο Δημιουργός υπόσχεται, ως προίκα, σε όσους ανάστησαν το χαρακτήρα τους; Η «γη» είναι ο τόπος των θείων επαγγελιών και ο χώρος στον οποίο περιέχονται είναι και λέγεται «γη της επαγγελίας». Αυτές τις θείες επαγγελίες, τις δωρεές και ευλογίες, τις ετοίμασε ο Θεός «από καταβολής κόσμου». Εμείς τις θυσιάσαμε στο νόμο της βλακειάς μας προτιμώντας την αυτονομία και παρακοή. Αν δε η φιλανθρωπία του Θεού και Πατέρα μας δεν αναλάμβανε την ανάπλασή μας, θα μέναμε στον αφανισμό!

Ο Θεός γνωρίζουμε ότι είναι αγάπη και «ο μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ» (Α' Ιω. 4,16). Πώς όμως κάποιος θα μένει «εν τη αγάπη» αν απουσιάζει η πραότητα και επικρατούν τα αντίθετά της, που είναι η οργή, το μίσος και η σκοτεινόμορφη κακία;

Όταν η πραότητα απουσιάζει από την προσω-πικότητα επικρατεί ταραχή και αβεβαιότητα και όλο το χάος της περιεκτικής διαστροφής. Κατάλη-ξή τους είναι ο θάνατος και ο άδης, από τα οποία διαφύλαξέ μας Πανάγαθε Δέσποτα για την ανέκ-φραστη φιλανθρωπία σου!

(Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, Συζητήσεις στον Άθωνα, Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 13, σ. 129-132)

Πηγή: vatopedi.gr